

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อมองย้อนกลับไปถึงการพัฒนาของประเทศไทยที่ผ่านมาพบว่ายี่รัฐบาลพยายามที่จะกระทำการพัฒนา แต่กลับยิ่งทำให้ชุมชนอ่อนแอลง โครงการของรัฐหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่นำมาสู่ชุมชนนั้น ส่วนมากจะเป็น โครงการที่รัฐหรือหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นทั้งภาคเอกชนหรือรัฐบาลได้ประโยชน์มากกว่าประชาชน ทั้งยังเป็นการเสริมสร้างความต้องการที่ไม่สมเหตุสมผล ฟุ่มเฟือย เน้นบริโภคนิยม สังคมจึงเปลี่ยนเป็นกอบโกย สะสม เกินความต้องการของการดำเนินชีวิตแบบพอเพียง ทำให้เกิดความเสื่อมโทรมทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อม คุณภาพชีวิต ศิลธรรม และคุณธรรม

สาเหตุของความล้มเหลวในการพัฒนาที่แล้วมาเปรียบเสมือนการสร้างพระเจดีย์จากยอดอะไรที่สร้างจากยอดโดยไม่มีฐานรองรับก็จะพังลง ฐานของสังคม คือ ชุมชนท้องถิ่น การพัฒนาของไทยเป็นการพัฒนาที่ทิ้งชุมชนท้องถิ่น ทำลายให้ชุมชนท้องถิ่นอ่อนแอ เป็นการพัฒนาที่ทิ้งฐาน (ประเวศ วสี. 2551 : 11)

ที่ผ่านมาโครงการต่างๆ ของชุมชนจะมีรัฐบาลเป็นผู้กำหนด ให้หน่วยราชการไปปฏิบัติทางราชการแสดงบทบาทในฐานะผู้ให้ ประชาชนตกอยู่ในฐานะผู้รับบริการ ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือนักพัฒนาชุมชน มักคิดว่าชุมชนเป็นเพียงผู้ที่มาแจ้งปัญหาเท่านั้น ซึ่งความคิดเหล่านี้ทำให้ชุมชนหรือประชาชนขาดโอกาสในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกรรมต่างๆ อย่างแท้จริง และตามแนวทางของทางราชการก็ได้กำหนดรูปแบบการพัฒนาสำเร็จรูปให้ชุมชน การรวมกลุ่มกันในรูปแบบกรรมการ การประชุมตั้งกฎเกณฑ์เป็นเรื่องใหม่ที่ชาวบ้านไม่เคยทำ แต่เพื่อต้องการให้เป็นที่ยอมรับว่าเป็นคนที่มีการพัฒนา จึงยอมเข้ารับการอบรม และดำเนินการตามที่ราชการกำหนด คนในชนบทถือว่าโครงการต่างๆ ที่มาจากภายนอกไม่ว่าจะเป็นการสร้างถาวรวัตถุต่างๆ หรือแม้แต่การส่งเสริมอาชีพมิใช่เป็นงานที่ชาวบ้านเป็นเจ้าของ เมื่อโครงการสิ้นสุดลง กิจกรรมต่างๆ จึงสลายตัวไปในที่สุด ชาวบ้านไม่รู้สึกรู้ว่าตนเองเป็นเจ้าของโครงการพัฒนาเหล่านั้น เนื่องจากเป็นการพัฒนาที่ไม่สอดคล้องกับปัญหาหรือความต้องการที่แท้จริง (โฆษิต ปันเปี่ยมรัชฎ์. 2526 : 207)

โรงไฟฟ้าวังน้อยเป็นหน่วยงานหนึ่งสังกัดของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นหน่วยงานหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญกับการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา²

พัฒนาชุมชนโดยรอบโรงไฟฟ้าให้มีความเจริญไปพร้อมกับการเติบโตของโรงไฟฟ้าอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน

ที่ผ่านมาโรงไฟฟ้าวังน้อยยังใช้แนวทางการพัฒนาชุมชนแบบเดิมที่ขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนโดยรอบ ยังเชื่อมั่นว่าวิถีคิดและวิธีการทำงานชุมชนแบบเดิมของโรงไฟฟ้าวังน้อย เช่น การเชิญผู้นำชุมชนมาทัศนศึกษาเยี่ยมชมโรงไฟฟ้า การประชาสัมพันธ์แบบทางเดียว การมอบของที่ระลึก การซื้อใจผู้นำโดยการหยิบยื่นผลประโยชน์ การสนับสนุน โครงการที่เป็นการทำงานเชิงสงเคราะห์ จะทำให้ชุมชนไม่คัดค้านแผนการขยายโรงไฟฟ้าของ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย แต่กลับพบว่าทำให้ชุมชนรอบโรงไฟฟ้ายังขาดความเข้มแข็ง และไม่มีแนวคิดในการพึ่งตนเอง หวังพึ่งพาการสนับสนุนโรงไฟฟ้าวังน้อยในทุกๆ โครงการหรือกิจกรรม หากไม่ได้รับการสนับสนุนก็จะเกิดกระแสต่อต้าน เนื่องจากการทำงานชุมชนแบบเดิมทำให้ผลประโยชน์ตกอยู่กับคนส่วนน้อย ชาวบ้านจัดการชุมชนตนเองได้น้อยลง แม้ว่าจะมีงบประมาณและเจ้าหน้าที่เพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ แทนชาวบ้าน ซึ่งความพยายามในการแก้ปัญหาเหล่านี้กลับยิ่งก่อให้เกิดปัญหาใหม่ให้ชุมชน เพราะแนวทางแก้ปัญหาไม่สอดคล้องกับศักยภาพหรือวิถีของชุมชนจนสร้างให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อฐานพลังในการแก้ปัญหาของชุมชนจนชุมชนไม่สามารถวิเคราะห์หรือหาทางเลือกในการจัดการปัญหาของชุมชนเองได้ (จตุรงค์ บุญรัตนสุนทร. 2553 : 1-5)

ปัจจุบันภาครัฐหรือองค์กรต่าง ๆ ต่างก็ให้ความสำคัญกับบทบาทของภาคประชาชนในการพัฒนาแบบมีส่วนร่วม ซึ่งจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ที่ระบุถึงแนวทางการพัฒนาในเชิงยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน โดยให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง ด้วยการส่งเสริมการรวมตัว ร่วมคิด ร่วมทำ ในรูปแบบที่หลากหลาย และจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องตามความพร้อมของชุมชน มีกระบวนการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนให้สามารถพัฒนาต่อยอดให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชน ในการนำไปสู่การพึ่งตนเองรวม ทั้งการสร้างภูมิคุ้มกันให้ชุมชนพร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลง รวมถึงการให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชนด้วยการบูรณาการกระบวนการผลิตบนฐานศักยภาพ และความเข้มแข็งของชุมชนอย่างสมดุล และเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการอยู่ร่วมกันกับทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสันติและเกื้อกูล ด้วยการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน และการมีส่วนร่วมของชุมชน

การพัฒนาแนวทางใหม่จึงควรเน้นที่การพัฒนาคนโดยมีหลักการสำคัญคือ ให้ชาวบ้านได้ดีส่วนร่วมแก้ปัญหาของชุมชนด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้ทราบถึงปัญหาที่ตนเองมีอยู่ ตลอดจนพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงเพื่อแก้ไขปัญหาที่นั่น ๆ ให้หมดไป เป็นการพัฒนาแบบสมัครใจ โดยใช้วิถีของตนเอง การมีส่วนร่วมยังจะทำให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ รักและหวงแหนท้องถิ่นของตนเอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา³

การมีส่วนร่วมจะต้องให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่กระบวนการค้นหาปัญหา ค้นหาสาเหตุ ค้นหาแนวทาง และทรัพยากรที่มีอยู่ ที่จะนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง หน่วยงานรัฐหรือนักพัฒนาจะเป็นเพียงผู้สร้างให้เกิดกระบวนการเหล่านั้นขึ้น

จากการศึกษาจากเอกสารงานวิจัยเรื่องกระบวนการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน บ้านโป่ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า โครงการต่างๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชนที่จะเข้าไปพัฒนา หรือช่วยแก้ปัญหาให้ชุมชนความเข้าไปในลักษณะที่ช่วยสนับสนุนให้ชุมชนมีความสามารถในการจัดการปัญหา และพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน โดยการดึงศักยภาพหรือความเข้มแข็งที่มีอยู่ในชุมชนเป็นจุดเริ่มต้นในการทำงาน วิธีการทำงานของหน่วยงานรัฐที่มีบทบาทในการพัฒนา น่าจะเข้ามามีบทบาทในการจัดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกับชุมชน โดยวิธีการที่เหมาะสม นับตั้งแต่ การศึกษาฐานหมู่บ้านที่ผ่านประสบการณ์ และได้รับความสำเร็จในการหาทางเลือก สำหรับการแก้ไขปัญหาของตนเอง มีรูปธรรมตัวอย่างที่เห็นชัดเจน ร่วมสรุปความเป็นไปได้ในการนำไปประยุกต์ใช้ในหมู่บ้านของตน การเข้าร่วมในเวทีสนทนา การนำเสนอข้อมูลข่าวสารจากภายนอกให้เกิดการแลกเปลี่ยนในชุมชน จะเป็นการดีกว่าการที่หน่วยงานของรัฐจะนำเงินและโครงการต่างๆ เข้ามาในชุมชน และกำหนดกิจกรรมกรรมให้ชุมชนเป็นเพียงผู้ให้ความร่วมมือ การแก้ไขปัญหาของรัฐไม่ควรหยุดนิ่งในเชิงปรากฏการณ์ที่เป็นปัญหาเฉพาะหน้าแต่เพียงอย่างเดียว แต่ควรมองลึกถึงไปถึงโครงการทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของชุมชนนั้นๆ จะทำให้การแก้ปัญหาที่มีผลที่ยั่งยืน และสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงที่ชุมชนเผชิญอยู่ (พรพนิดา มุจลินทโมลี. 2548 : 165)

ดังนั้นแนวทางการพัฒนาชุมชน เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง การดำเนินงาน จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการในการดำเนินงานให้เหมาะสม ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ทุกขั้นตอนในกระบวนการดำเนินกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาชุมชน

ฉะนั้นเพื่อให้ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย สามารถพัฒนาได้ตามแผนขยายกำลังผลิตเพื่อรองรับความต้องการใช้ไฟฟ้าที่เพิ่มสูงขึ้นในอนาคต ควบคู่ไปกับการร่วมพัฒนาชุมชน โดยรอบอย่างแท้จริง โรงไฟฟ้าวังน้อยจึงต้องปรับเปลี่ยนการดำเนินงานมวลชนสัมพันธ์ในรูปแบบ การสงเคราะห์และขาดการมีส่วนร่วม เป็นการพัฒนาชุมชนในมิติกระบวนการ (Process) คือ การส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ จนพัฒนาไปสู่การเป็นชุมชนเข้มแข็งได้ในที่สุด โดยอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมนำไปสู่การพึ่งตนเองของชุมชนรอบโรงไฟฟ้าวังน้อย เป็นการเสริมพลังให้กับชุมชน ส่งเสริมคนในชุมชนได้เรียนรู้ที่จะแก้ไขปัญหา โดยไม่ต้องพึ่งพาคณะภายนอกชุมชน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

4

เพื่อให้การดำเนินงานพัฒนาชุมชนมีแนวทางและกระบวนการที่ชัดเจน ผู้ศึกษาเห็นว่าควรศึกษาให้ทราบถึงกระบวนการสร้างชุมชนเข้มแข็งอย่างมีส่วนร่วม และทราบถึงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านชุมชนสัมพันธ์ และคนในชุมชนต่อกระบวนการสร้างชุมชนเข้มแข็งอย่างมีส่วนร่วม เพื่อนำกระบวนการมีส่วนร่วมที่มีขั้นตอนอันเป็นมาตรฐานไปแก้ไขปัญหาของชุมชนต่างๆ ให้เบาบางลงและก่อให้เกิดชุมชนที่เข้มแข็งอันเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการสร้างชุมชนเข้มแข็งอย่างมีส่วนร่วม
2. เพื่อนำเสนอผลการทดลองใช้กระบวนการสร้างชุมชนเข้มแข็งอย่างมีส่วนร่วมชุมชนรอบโรงไฟฟ้าวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ขอบเขตของการวิจัย

1. หน่วยในการวิเคราะห์ ได้แก่ เอกสารงานวิจัย นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญด้านการทำงานชุมชน และประชาชนในชุมชนรอบโรงไฟฟ้าวังน้อย

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในขั้นตอนศึกษากระบวนการสร้างชุมชนเข้มแข็งอย่างมีส่วนร่วม ได้แก่ เอกสารงานวิจัย 6 เรื่อง ผู้เชี่ยวชาญการทำงานชุมชน ประกอบด้วย นักวิชาการ ผู้รู้ด้านการทำงานชุมชน ผู้ที่ทำงานด้านชุมชนสัมพันธ์ จำนวน 3 คน เป็นการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ จากผู้ที่มีคุณสมบัติที่กำหนดตามเกณฑ์ ดังนี้ คือ 1) มีประสบการณ์การทำงานด้านชุมชนสัมพันธ์ไม่น้อยกว่า 5 ปี 2) ทำงานในองค์กรที่เป็นทางการซึ่งเป็นที่ยอมรับ หรือเป็นนักวิชาการด้านการพัฒนาชุมชน

ประชากรในขั้นตอนการทดลองใช้กระบวนการมีส่วนร่วมและศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อกระบวนการมีส่วนร่วมประกอบด้วย ประชาชนในชุมชนรอบโรงไฟฟ้าวังน้อย 3 ตำบล ได้แก่ ตำบลชะแมบ ตำบลสนับทึบ และ ตำบลบึงชำอ้อ ครัวเรือนละ 1 คน จำนวน 5,304 คน

กลุ่มตัวอย่าง

สำหรับขั้นตอนศึกษากระบวนการสร้างชุมชนเข้มแข็งอย่างมีส่วนร่วม นั้น ใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 ประเภท คือ เป็นเอกสารงานวิจัย จำนวน 6 เรื่อง และกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการทำงานชุมชน จำนวน 3 คน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

5

ในขั้นตอนการทดลองใช้กระบวนการมีส่วนร่วม ซึ่งศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อกระบวนการมีส่วนร่วมและผลที่เกิดจากการร่วมดำเนินกิจกรรมในกระบวนการมีส่วนร่วม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ ประชาชนในชุมชนรอบโรงไฟฟ้าวังน้อยที่ผ่านการทดลองใช้กระบวนการมีส่วนร่วมจาก 3 ตำบล คือ ตำบลชะแมบ ตำบลสนับทึบ ตำบลบึงชำอ้อ จำนวน 60 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์กระบวนการมีส่วนร่วมด้วยการวิจัยเอกสาร

1. ตัวแปรต้น คือ เอกสารงานวิจัย
2. ตัวแปรตาม คือ กระบวนการมีส่วนร่วมที่สังเคราะห์ได้จากเอกสาร

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนการศึกษากระบวนการมีส่วนร่วม

1. ตัวแปรต้น คือ ข้อมูลพื้นฐานของผู้เชี่ยวชาญ เพศ อายุ อาชีพ
2. ตัวแปรตาม คือ ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อกระบวนการมีส่วนร่วมที่

เหมาะสม

3. ผลลัพธ์ คือ กระบวนการที่เหมาะสมที่ปรับปรุงตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

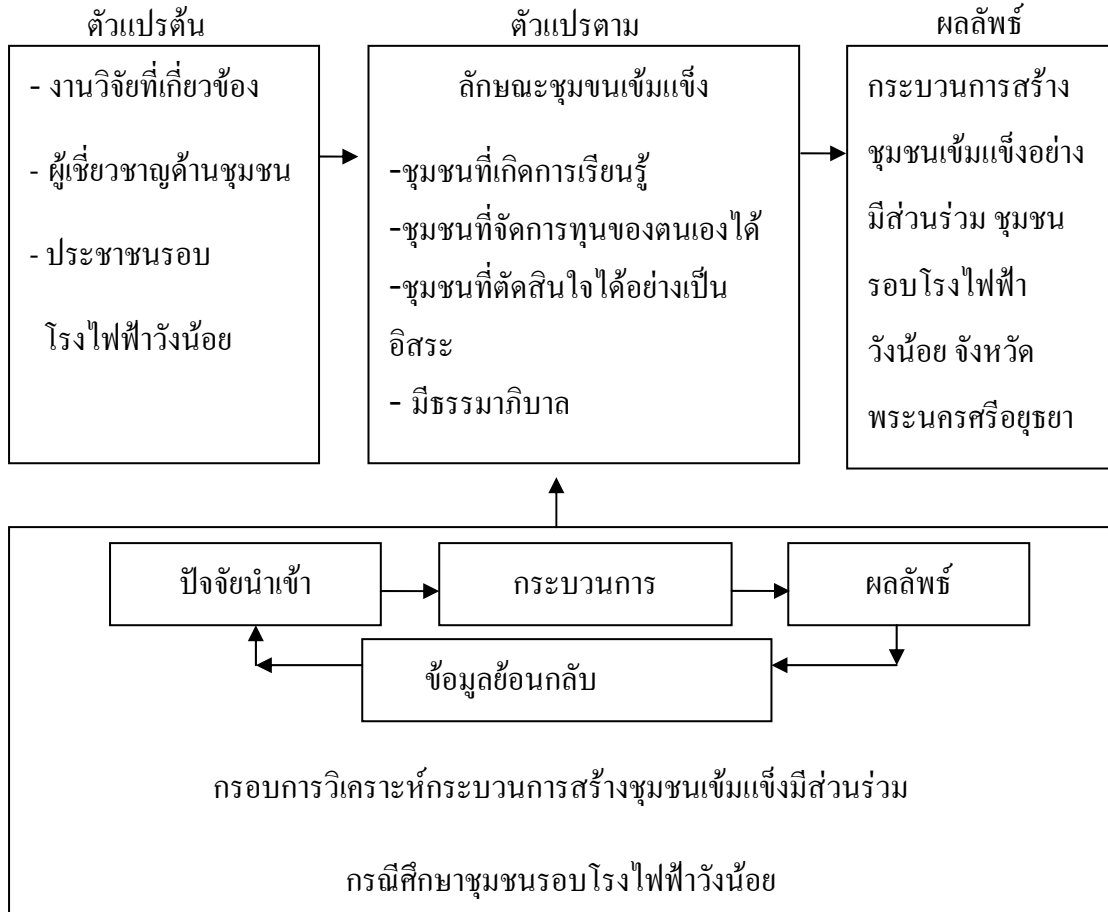
ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการทดลองใช้กระบวนการมีส่วนร่วม

1. ตัวแปรต้น คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ตัวแปรตาม คือ ระดับความเหมาะสมเกี่ยวกับการร่วมดำเนินกิจกรรมในกระบวนการมีส่วนร่วม และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่เกิดจากการร่วมดำเนินกิจกรรมในกระบวนการทำงานชุมชนแบบมีส่วนร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา⁶

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้ศึกษาจึงได้ให้คำนิยามศัพท์ที่สำคัญ ดังนี้

กระบวนการสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน หมายถึง การดำเนินงานในการทำให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง โดยมีขั้นตอนการทำงานอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับตามกระบวนการที่กำหนด วางแผนไว้ โดยมีผู้ให้การสนับสนุน หรือวิทยากรกระบวนการ กระตุ้นให้คนในชุมชนพบปะกัน ค้นหาปัญหา ค้นหาสาเหตุของปัญหา วิเคราะห์ทุนของชุมชน วางแนวทางแก้ไขปัญหา วางแผนกำหนดเป้าหมาย ดำเนินการ ร่วมกันรับผลและทบทวนปรับปรุงแก้ไข

ชุมชน หมายถึง การที่บุคคลมารวมตัวกันเป็นกลุ่ม มีกิจกรรม วัตถุประสงค์ร่วมกัน หรืออาศัยอยู่ในบริเวณเดียวกัน มีการสื่อสาร เรียนรู้ เอื้ออาทรกัน พึ่งพาอาศัยซึ่งกัน และกันเป็นเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหา หรือบรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายที่มีร่วมกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ชุมชนเข้มแข็ง หมายถึง ชุมชนที่สมาชิกของชุมชนมีการเรียนรู้ สามารถจัดการทุนของตนเองโดยนำไปใช้ได้เหมาะสม มีการตัดสินใจได้เองอย่างเป็นอิสระไม่ต้องรอความช่วยเหลือจากภายนอกชุมชน และสมาชิกมีการดำเนินกิจกรรมอย่างมีธรรมาภิบาลโดยการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ตลอดทั้งกระบวนการ โดยมีความรับผิดชอบในผลที่เกิดขึ้นร่วมกัน อันจะส่งผลให้ชุมชนสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

ชุมชนเรียนรู้ หมายถึง การที่คนในชุมชนสามารถนำเอาความรู้ ภูมิปัญญา ทรัพยากรที่มีหรือความรู้ความสามารถ รวมทั้งแนวคิดที่ได้จากการศึกษาอบรมและดูงานต่างๆ มาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหา ทั้งของตนเอง ครอบครัวและชุมชนได้

จัดการทุนของตนเองได้ หมายถึง การที่บุคคลในชุมชนรับรู้ถึงสิ่งที่ตนเองและชุมชนมีอยู่ ได้แก่ ทรัพยากรหรือภูมิปัญญาความรู้ เงิน และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล รูปแบบการดำเนินชีวิต ประเพณี วัฒนธรรมที่มีอยู่ และสามารถนำสิ่งเหล่านี้มาใช้ได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ หรือนำมาเพิ่มคุณค่าหรือมูลค่าให้มากขึ้น

ความสามารถในการตัดสินใจได้อย่างอิสระ หมายถึง การที่บุคคลสามารถเลือกได้เองว่าจะทำอะไรแล้วดีกับตัวเองหรือชุมชน โดยไม่ต้องรอถามจากผู้อื่น โดยมีพื้นฐานในการตัดสินใจจากข้อมูลประกอบและมีเป้าหมายในการพึ่งตนเองอย่างมั่นคง

การพึ่งตนเอง หมายถึง การที่บุคคลสามารถทำสิ่งต่างๆ ที่ต้องการได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องขอความช่วยเหลือจากคนอื่น

ธรรมาภิบาล หมายถึง การบริหารจัดการที่ดี โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีการกระจายอำนาจให้คนในชุมชนมีส่วนร่วม

ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านชุมชนสัมพันธ์ไม่น้อยกว่า 5 ปี ทำงานในองค์กรที่เป็นทางการซึ่งเป็นที่ยอมรับ หรือเป็นนักวิชาการด้านการพัฒนาชุมชน

ชุมชนรอบโรงไฟฟ้าวังน้อย หมายถึง ประชาชนในชุมชน 3 ตำบล ได้แก่ ตำบลชะแมบ ตำบลสนับทึบ และตำบลบึงชำอ้อ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ชุมชนรอบโรงไฟฟ้าวังน้อยและโรงไฟฟ้าวังน้อยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันในกระบวนการสร้างชุมชนเข้มแข็งอย่างมีส่วนร่วม
2. ได้รูปแบบกระบวนการสร้างชุมชนเข้มแข็งอย่างมีส่วนร่วม ของชุมชนรอบโรงไฟฟ้าวังน้อย